

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogorske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 20 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pet-ovrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovoliijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Nemštvo v Avstriji“.

Pod tem naslovom prinesel je koncem prošlega meseca vnanji list „Hessische Blätter“ članek, ki bi ga od kraja do konca moral podpisati vsak, kdor dobro misli z našo avstrijsko državo, v prvi vrsti pa avstrijski državljani, ki je v njenem zavetju in kojega zvestoba do njene visoke dinastije imela bi čista in goreča biti kakor sonce. S tem je že rečeno, da članka ne bodo odobraval znani nemški rovarji, kateri nemško ljudstvo v Avstriji begajo s svojimi samo-nemškimi parolami, kateri si svojo jezo zaradi izgube svojega gospodstva s tem ohladiti hoté, da onemogočujejo razvoj avstrijskih stvari v pravem duhu in v naravnem tiru, tem pozitivniše pa gojijo zveze z Bismarckovim področjem. Nemškim našim nacionalcem torej ne morejo go-diti besede, katere izvirajo iz zdravih nazorov gledé na faktične razmere in težnje v Avstriji, in katere, da-si priobčene v pravem nemškem listu in iz pe-resa protestanta v Berlinu, imajo za podstavo tisto objektivnost mejnarodno, kakersno sicer pogrešamo v publicistiki Nemčije, kadar govori o političnih in narodnih bojih naše države. Članek, ki ga tu imamo v mislih, priobčuje naslednje misli:

Razmere mej Nemci in Čehi v Avstriji dela neznosne nemški narodni greh, katerega bi pisatelj ne imenoval s pravim imenom, ako bi tega ne bil že storil Bluntschli (prvi učenjak državnega in mejnarodnega prava): **nemški napuh**. Ta napuh se protivi sleherni zdravi in pravični misli. V debatah pri adresah se je čestokrat pokazal ta napuh, tako n. pr., ko se je Slovanom očitalo, da so le zategadelj vznemirjeni, ker Nemcem zavidajo za njih duševni napredek; Čehi germanizovati bi naj pomenilo, postaviti jih v solnčne višine visoko-omikanega naroda; ako pa bi se skusilo Nemce premeniti v Čehi, to da bi bila sramota, ki bi je svetovna zgodovina ne mogla prenašati.

Dokler se Nemci — tako čitamo v članku na-dalje — visokodušno ne povzdignejo do spoznanja, da so Slovani, a osobito Čehi narod, ki za omiko ni čisto nič manj sposoben, kakor Nemci, pač pa v nekaterih poglavjih celo visoko nad njimi, kakor smo v nekaterih zopet mi pred Slo-vani; dokler Nemci ne uvidijo, da je Avstrije dr-žavna dolžnost, narodno svojstvo tega naroda trpeti, ne le to, marveč tudi pospeševati, tako dolgo delajo težnje in boji teh Nemcev resnično le za propast Avstrije.

Pisatelj za tem govori, kako „vrtoglavo“ sta-lišče so si Nemci v Avstriji odbrali v oigled do-godkov 1866. leta. „Bourgeois in aristokratje, ki so tisti čas kot zastopniki centralistično-liberalistične ideje prišli na krmilo, si neso predočevali, da bi bila nesreča, ako se Avstrija izključi iz Nemčije, nego zmatrali so to za dobro premembo, katera jim je stoprav omogočila gospodstvo.“ Toda, ako se sedaj hoče popraviti zamujeno, — „to je najhujši greh, ki ga Nemci v Avstriji še storiti morejo.“ Kajti vzpodbujevanja, „ki brez razuma v to merijo, da bi se nemška država vzela za zaslombo, so le pričetki — — — (stellen sich nur als Anfänge des — — — dar).“ (Nemško-konservativen list, v ka-terem mi članek čitamo, pravi, da si ni upal še zapisati besede, ki v prvotnem članku stoji debelo tiskana namestu teh črtic. Pa ti pomišljaji tem več povedó!)

„V resnici,“ piše članek, „se iz ravno tistih krogov, iz katerih se razglša ideja državno-pravne zveze z Nemčijo, tudi že čujejo grožnje, da ute-

utegnejo Nemci odpasti“. Celo trezni (?) Sturm se je nehote razodel, rekši, da Slovani mo-rajo biti dobri avstrijski domoljubi, Nemci pa da le biti hočejo, da se tako potrdi resnica Palackega besede: Če bi Avstrije še ne bilo, morali bi jo po-iskati.

Konečno pisatelj še pojasnuje, kako tisti de-lajo, ki Avstrijo hote potopiti v Nemčijo, a prav naposled kot posledek svoje razprave poistinjuje, da Slovani v Avstriji imajo zá-se vero, da so zvesti sinovi avstrijskega vsekoliškega cesarstva, v Nemce pa se je ta vera izgubila, ker so tako dolgo pomižikovali nemški državi, da se ta čas že vanjo državno-pravno naslanjajo.

Videti je, da je članek imel največ pred očmi politikovanje nemško-narodnega kluba in jim vspo-red česki narod.

Kdor pa še natančniše, kakor pisatelj posne-tega članka, pozna razmere politične v Avstriji, oso-bito kdor v njih živi in se v njih bori, tisti tudi vé, da o odnošajih mej slovanstvom in nemštvom v Avstriji sploh isto velja, kar članek trdi za protivje mej Čehi in nemškimi kolovodji, osobito tistimi v česki kraljevini in moravski grofiji. Tudi nas Slo-vence naši najbliži nemški sosede sramotiti in v nič devati skušajo, a nemštvo, ki v velikih manjšinah živi mej nami, tudi to vzdiguje ponižano glavo, češ, da ima samo ono pravico rasti v slovenskih pokra-jinah. To nemštvo pa je popolnem nezmožno, ka-tero vzvišeno nalogo koli opravljati v Slovencih, in slovenski narod je v kratkem času svojega zave-danja pokazal toliko svoje proizvodne moči, da je sedaj že dognana stvar, komu gre na slovenski zemlji krmilo za človeški napredek. Isto tako tudi mej nami in blizu nas stanujejo Nemci, ki se če-dalje bolj odtujujejo avstrijski misli, vneti in goreči za uzore severno-českých Nemcev, za prestop v za-visnost od nemške države in še v udanejšie razmere. Nemci po Štajerskem in Koroškem, kjer imajo vso moč v svojih rokah neso nič manj togotni propaga-torji „Schulvereine“, te podružnice sploš-njemu nemškemu šolskemu društvu v Be-rolinu, kakor drugi nemško-liberalni državljani. To veliko-nemško, z najekskluzivnišimi napuhom na-polnjeno gibanje prepreglo je vso Avstrijo, in da bodo našim državnikom poprej morali vnanji opa-zujo či povedati neosnovanost, veliko kvaronosnost in raztvorjenje naše države po tem gibanju, predno se mu bode jez postavljati začel, — to je tisto, kar pri vsem tem mora žalostiti vsakega dobrega Avstri-jana.

—n.

Deželni zbor istrski.

(V. seja dne 4. decembra 1885.)

Prejšnja seja dne 3. decembra zaključila se je ob 1. uri popoldne, akoravno dnevni red še ni bil končan. Zdelo se je, da predsednik ni bil baš dobre volje; mej sejo čital je nekake spise. Hoteč zaključiti sejo, rekel je, da se bodo drugi dan 4. decembra razpravljale ostale točke dnevnega reda, namreč prošnja Ivana Antoninija za celo pokojnino; prošnja za povišanje plač učiteljem v Pulji in iz-vestje politiško-ekonomskega odseka o prošnji davčne občine Ricmanje, da bi deželni zbor pri polje-deljskem ministerstvu podpiral priziv, tikajoč se po-gožovanja Krasa. Nadalje, da se bodo razpravljali načrti zakonov o razdelitvi občine Buzetske v Bu-zetsko in Laniščansko, občine Vodnjanske v Vod-njansko in Sanvičentsko, občine Krške v Krško in Puntarsko, o premembi jednega paragrafa v štatutu

mesta Rovinjo in o brambi tičev (točka, ki je od-pala v III. seji zaradi bolezni poročevalca).

Ko je prečital v italijanskem jeziku interpela-cijo, ki so jo stavili v hrvatskem in italijanskem jeziku gg. Spinčić, Jenko, Zamlić, Laginja in Križanac glede nekih novcev za zgradbo ceste Nova vas-Sv. Peter do glavne ceste, prešlo se je k dnevnemu redu.

Prošnja učitelja Antoninija zavrnila se je brez debate. Isto tako se je zgodilo s prošnjo učiteljev v Pulji, ki se je odbila z jednim glasom večine. Predlog politiško-ekonomskega odseka, da se pod-pira prošnja občine Ricmanje, obvelja jednoglasno.

Na to pozove predsednik dr. Constantinija, da poroča o zakonskem načrtu o razdelitvi občine Krške. Temu načrtu protivil se je poslanec dr. La-ginja. Rekel je, da je načrt storjen s politiškega stališča. Kar se navaja za načrt, namreč, da se jedna in druga občina ima s čim vzdržavati se, torej pravico do obstanka in dovolj inteligencije za upravo, vse to bilo je že tedaj, ko so se občine združile in pozneje, ko so iskali delitev. Sedaj, kolikor je njemu znano, Puntari ne želé razdelitve. Puntari so zma-gali in hočejo občino vladati, kakor so do sedaj vladali oni, ki so imeli večino. Drugi razlog proti razdelitvi pa je to, da imajo Puntari in Korničani mnogo posestev v davčni občini Krški, katera se bodo potem težje vzdržavala.

Poslanec Laginja govoril je samo hrvatski v tej stvari. Ustal je Ellusheg in konstatujoč, da je razumel, kar je prvi govoril, zagovarjal je načrt zaradi tega, ker so bili vedno nemiri mej Krčani in Puntari in so jedni in drugi često prosili za raz-delitev. Krčani pa sedaj razdelitev zaradi tega bolj žele, ker so je Puntari mnogokrat napali, nikdar pa ne Krčani Puntare.

Laginja odgovarjajoč mu, konstatuje iz nje-govega govora, da je sam bil glavbar pa tudi posla-nec, da pa vendar nikdar ni zagovarjal tega pred-loga, da to sedaj samo zaradi tega stori, ker je v nevarnosti Krčanov italijanstvo.

Ellusheg replikuje. Dr. Campitelli pravi, da zbor vedno gleda na to, kar je prav in se ne da voditi po pristranskih nagibih. Dr. Constantini opazi, da ni treba braniti predloga, ki ga je tako lepo podpiral Ellusheg, ter doda samo to, da je načrt zakona tem potrebniji, ako se ima ž njim ču-vati italijanstvo Krka. Predlog bil je vsprejet z ve-čino glasov.

O zakonskem načrtu glede razdelitve Vod-njanske občine, ni bilo stvarne razprave, vsprejela se je.

Dr. Laginja pravi, da bi se v zakonu sa-mem imela imena pisati z onim pravopisom, h ko-jega jeziku spadajo po korenini besede.

Predsednik Vidulić, ki sploh ni bil dobre volje, odgovarja rezko, da mu je že jedenkrat povedal, da je jezik, v katerem se razpravlja v tem zboru in v katerem se uredujejo njegovi odloki, italijanski, in pa, da so imena tako pisana, kakor so došla de-želnemu odboru.

Zakonski načrt, da se premeni jeden paragraf v Rovinjskem štatutu, obvelja brez debate.

Ko je to bilo gotovo, naznani predsednik, da pridejo zakon o varstvu tičev in ostali predlogi finančnega odseka v ponedeljek na dnevni red. Z italijanske strani čul se je glas: „A zakonski na-črt o razdelitvi Buzeta?“ Predsednik nekako v za-dregi izrekel je nekaj, potem pa izjavil, da se bode o Buzetu drugikrat razpravljalo.

Poslanec Spinčić vprašal je še, ob kateri uri bode v ponedeljek seja, predsednik pa odgovori, da ob 10. uri (doslej je bila vsakikrat ob 11. uri ali pa kasneje). To postopanje predsednikovo bilo je nekako čudno, neraztolmačljivo.

Bilo je jedva $\frac{1}{2}$ l. ure, zakonski načrt o razdelitvi Buzeta in o varstvu ptic bil je ustno postavljen na dnevni red in poročevalci bili so pripravljeni z izvešči. Zakonski načrt o Buzetu bil je oglašen v prejšnji seji na prvem mestu in tiskan takoj s početka, dočim je načrt o razdelitvi Vodnjana bil litografov. A sedaj se pri vsem tem ne da v razpravo? Kaj to pomenja? Najbrže je kost pretrda. Vrh tega oglašil se je dr. Laginja pred sejo pri računskem odseku zaradi troškov za cesti Buzet-Draguč in Buzet-Roč, za kateri ima celokupna občina Buzet plačati velike priklade. Lanišče se hočejo odločiti, one nemajo koristi od teh cest. Kaj s plačilom? To se jim je menda vrtelo po glavi. Morda tudi še kaj drugega. Ne sme se zabiti, da so lani odbili prošnjo za razdelitev in da občani ne molče.

Komičen je bil konec seje. Poslanec Jenko ustane in pravi slovenski, da je že včeraj gosp. predsedniku naznanil samostalen predlog in da ga želi objaviti. Predsednik gleda Jenka, Jenko predsednika. Iz tega neugodnega položaja reši ga Laginja ponavljajoč italijanski, kar je Jenko slovenski govoril. Vsprejel je predlog, utemeljen slovenski.

Predsednik utemeljitve ni prečital, nego samo predloga italijanski prevod. Predlog, ki so ga podpirali ne samo Hrvati, nego tudi nekateri Italijani, gre na to, da bi se ustanovilo mesto drugega kancelista pri okrajni sodnji v Podgradu.

Deželni zbor kranjski.

(III. seja dne 2. decembra 1885.)

(Konec.)

Deželni predsednik baron Winkler prosi, da po opravljenem redu ni dovoljeno o samostalnem predlogu razpravljati. Neče se tedaj spuščati v meritorno razpravo, hoče le odgovarjati na nekatere napade predlagatelja. Kar je pripovedoval predlagatelj, da je hotel ustrezati s svojim, v današnji seji utemeljenim predlogom, le sekcijškemu načelniku baronu Kubinu, ni njemu znano, je li uplival baron Kubin res na to, da se je dotični predlog res stavil, ali toliko ve, da zasobne izjave kake uradne osebe nikakor neso merodajne za c. k. vlado. Sploh pa bi bila že diskrecija zahtevala, da se privatni razgovori ne obešajo na veliki zvon in to v javni seji deželnega zbora. Da bi deželni predsednik ravno ta §§., katera sta danes tako nevsečna gosp. predlagatelju, priporočal, bil v ustavnem odseku, tega so ne spominja, a naglašati je, da je bil tudi gosp. Klun ud tega odseka, tedaj imel prilike dovolj, nasvetovati premembo §§ 13. in 15. deželnega volilnega reda, česar pa ni storil. Če misli g. predlagatelj, da bode s svojim današnjim predlogom po premembi obeh paragrafov poravnal vse nedostatke pri sestavi volilnih zapisnikov, se jako moti. Da c. k. vlada ni upiva na sestavo zapisnikov, predlagatelj tudi obžaluje in o tem toži. A vlada kot instanca druge vrste nema za to nikake pravice. Postave so dane, a tolmačenje je naročeno po najboljši vednosti in vesti vsakemu uradniku. Deželna vlada pa ima razsojevati kot druga instanca proti določilom okrajnih glavarstev kot prvim instancam; kako more tedaj naročevati podrejenim svojim uradom v zadevi sestave volilnih zapisnikov, ko ima vendar potem o pritožbah proti postopanju prvih instanc odločevati. Vlada bode strogo varovala pravo izvršitev postav, a podrejenim svojim uradom nema pravice ukazovati, kako da bi imeli odločevati.

Poslanec Klun oporeka, da bi bile obravnave s sekcijškim načelnikom baronom Kubinom tajne, kajti ukazal je iste ministerski predsednik grof Taaffe. Tudi odbija g. Klun očitanje g. deželnega predsednika, da bi bil deželno vlado ali uradnike napadal v svojem govoru, kajti imenoval ni nikogar tudi kraja ne, navajal je le fakta.

Dr. Vošnjak pravi, da je zmatral razgovor z g. baronom Kubinom zgolj zasobnim, da bi bil torej ta razgovor tudi lahko tajen ostal, ker je bil predlog gosp. Kluna itak razen tega že dobro podprt.

Baron Apfaltrern izjavi, da je on in njegova stranka načelno proti vsaki prenapredbi volilnega reda, posebno proti nasvetovanej, katera bi pomenjala razširjenje volilne pravice, kar bi bilo proti koristim dežele. (!)

Poslanec Hren izjavi v imenu svojih pristavšev poslancev, da se ne strinjajo formalno z vsem, kar predlogi Klunovi nameravajo in da so bolj za predlog poslanca Šuklje-ja, kateri nasvetuje revizijo celega deželnega volilnega reda. Njih glasovanje, da se predlog izroči upravnemu odseku, tedaj ničesar ne praejudikuje.

Klunov predlog izroči se upravnemu odseku. Proti glasujejo vsi nemški poslanci.

Razen v našem listu že navedenih podpor, dovolilo se je strokovni lesorezni šoli v Kočevji 150 gld.; Jovani Mašek-ovi, hčerki slovenskega skladatelja miloščina za daljne tri leta 1886, 1887 in 1888 po 50 gld.; za podporo ubozih gimnazijcev v Kočevji 100 gld. Glede prošnje občine Strug za podporo za prezidanje farovža predlaga poročevalec baron Schwegel, naj se ne usliši, da bi se ne ustvaril v tej zadevi nevaren „praecedens“.

Poslanec Pakiž pa z ozirom na zares ubožne razmere prebivalstva v tej fari nasvetuje, naj se dovoli jedenkrat za vselej 300 gld. A predlog gosp. Pakiža ni dobil večine in vsprejme se predlog finančnega odseka ter potem seja sklene.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. decembra.

V českem deželnem zboru predlagal je Plenner, da naj bi se odpravila jezikovna naredba za Česko in se okraji razdelili po narodnostih. Ta predlog bode Plenner utemeljeval prihodnji torek. Vlani je že Herbst stavil podoben predlog, pa ga je deželni zbor zavrgel, jednaka osoda čaka letos Plennerjev predlog. Pa vsaj Nemci sami vedo, da predlog ne bode vsprejet, in so ga stavili samo zategadelj, da bi imeli priložnost zabavljati in hujskati proti Čehom.

V moravskem deželnem zboru se je Nemec dr. Fux pritoževal, da vsled českih srednjih šol več avskultantov v Novojičinskem sodnem okrožju ni dovolj zmoglo nemščine. Predsednik Novojičinske okrožne sodnije je pa na to pooblastil českega poslanca dr. Sebeckega, da izjavi v deželnem zboru, da je trditev dr. Fuxa neosnovana. Na to izjavo je odgovoril dr. Fux, da on ni trdil, da je že tako daleč prišlo, a le rekel, da priti utegne. Vidno je tedaj, da dr. Fux s svojim neopravičenim pritoževanjem ni imel drugega namena, kakor napadati Čeha in občinstvo slepiti, kako se prezirajo pravice Nemcev. — Čehi mislijo v deželnem zboru predlagati reformo deželno-borskega reda. Zborovanje deželnega zbora bode najbrž se nadaljevalo še po Božiči.

V gališkem deželnem zboru predlagal je Abrahamovicz upeljavo lovskih kart in pristojbino za izdajo tacihi kart, katera bi se stekala v deželni zaklad.

V ogerskem državnem zboru se vrši debata o podaljšanju volilne dobe na pet let. Opozicija pobija to predlogo, pa ne s posebno energijo. Vidi se opoziciji, da jej je tudi skoro po volji, da se volilna agitacija, ki stane vselej mnogo denarja, ne bode tako pogostem ponavljala. Pri tej priliki se je tudi govorilo o raznih zlorabah pri volitvah. Poslanec Iranyi se je izjavil, da se zlorabe pri volitvah dadó samo s tem odstraniti, ako se verifikacije volitev izroče sodiščem, ne pa s podaljšanjem volilne dobe. Szalay je pa trdil, da bi se veljava zbornice najbolj povzdignila, ako se upelje občna volilna pravica in tajna volitev.

Vnanje države.

Pogajanja za premirje mej **Bolgarijo** in **Srbijo** neso imela nikakega vspeha, če tudi Bolgari kažejo največjo spravljivost. Pripravljeni so baje odreči se vsakej vojnej odškodnini in Srbiji pustiti celokupnost njenega ozemlja, ako se poslednja zaveže, da ne bode več ugovarjala združenju Bolgarov. Srbi pa nečejo nič čuti o tem in zahtevajo jamstva, da se uvede prejšnje stanje v Vzhodni Rumeliji.

General Horvatió je **srbskemu** kralju poročal o vojski. Poročilo je bilo jako ugodno, vojska se je jako pomnožila, kaže velik pogum ter je sposobna za boj. Srbska vojska je razdeljena v dva voja, timoška vojska pod poveljstvom generala Lješanina in nišavska vojska pod poveljstvom generala Horvatióva. Predvčeraj se je k glavni vojski odpotlo 6000 mož nadomestilne rezerve. Tako Srbija na vso moč pomnožuje vojsko. — Takoj, ko dojde novi vojni minister, sklical se bode velik vojni svet. Vojni minister bode zahteval velika finančna sredstva da se nakupi mnogo streliva in živeža za vojsko. Generalu Lješaninu je kralj podelil veliki križ Takovskega reda, polkovnikoma Binickemu in Topaloviću pa isti red 2. vrste z vojno dekoracijo.

Črnogora je tudi sklicala nekaj svoje vojske in jo odposlala na turško mejo. Kaj da namerava, se še ne vé. — Pretekli teden imeli so na Cetinji večkrat posvetovanja knez Nikita, princ Karadjorjević, zastopnik Grške in ministerski predsednik Božo Petrović. Kakor se govori, je sedaj poslednji odpotoval s posebno diplomatično misijo na

Dunaj, od koder pojde morda še v Peterburg. — Turška oblastva v Skadru prepovedala so vsakršen trgovinski promet s Črnogoro in avstrijski podaniki v vilajetu Skadarskem se strogo nadzorujejo.

Madjid paša se v Sofiji z bolgarsko vlado ne dogovarja samo o mirovnih pogojih, ki se bodo stavili Srbiji, ampak tudi o **vzhodnjermelijskem** vprašanju. Turčija je že pripravljena kneza Aleksandra imenovati vzhodnjermelijskim generalnim guvernerjem. Avstrija, Nemčija in Italija bodo pritrdile vsakej rešitvi vzhodnjermelijskega vprašanja, katero vsprejmeta Turčija in Rusija. Sedaj je največ zavisno od Rusije. Če poslednja privoli personalno unijo, ne bode nobena vlast ugovarjala.

Ruska vlada neki namerava premeniti one odstavke zakonika, kateri zagotavljajo inozemcem, ki pridobé rusko državljanstvo, iste pravice, kakor domačinom, tako, da bodo veljali le za one, ki že deset let živé v Rusiji, odkar so ruski državljani. Dotični načrt se je že izročil državnemu совету v pretres.

Na **Angleškem** so se novi volilci v kmet-skih občinah liberalcem hvaležne izkazali. Volili so skoro večnoma liberalce. Na ta način so liberalci dosegli v parlamentu skoro absolutno večino, če tudi so skoro vsa večja mesta, ki so bila poprej zavetišča liberalizmu volila konservativno. Zaradi tega Salisbury ne ostane dolgo na krmilu, kajti Gladstone se že pogaja z Irci, da bi podpirali liberalce. Ako se mu bode posrečilo sporazumeti se s Parnellom, bode takoj v začetku zborovanja predlagal nezaupnico konservativni vladi. Brez dvojbe bode tudi konservativci iskali prijaznosti Parnellove, toda liberalci mu lahko zlasti v agrarnih zadevah več obljubijo, kakor konservativci. Na Irskem ni namreč voljen noben liberalce, zategadelj se liberalni stranki ni treba ozirati na irske veleposestnike in lahko narodu dovolijo obširne koncesije. Z izidom volitev smejo najbolj Parnellovci biti zadovoljni. Računali so, da bodo dobili kakih 70—80 mandatov, pa so jih že 83. Liberalcev je voljenih 331, konservativcev 250. Izid 6 volitev še ni znan, pa v treh teh volilnih okrajih bodo gotovo izvoljeni Parnellovci, ki bi potem imeli 86 poslancev, v dveh pa najbrž liberalci. Po tem takem bi liberalcem manjkali samo 4 glasovi do absolutne večine.

Turški zastopnik pri **italijanski** vladi se je pritožil, da je Italija prevzel civilno upravo v Massauahu v svoje roke. Italijanska vlada mu je odgovorila, da bode Italija spoštovala sultanove suverenitetne pravice nad tem ozemljem. — Italijanska zbornica se sedaj posvetuje o reformi zemljiškega davka. Finančni minister Magtiani se je izjavil, da vlada s to reformo nikakor ne namerava povečšati davčnih bremen ampak, je samo pravičnejše razdeliti.

Na **Španjskem** je vse mirno. Konservativci sklenili so podpirati vse naredbe vlade, katerih namen je varovati mir v deželi. Dinastična levica sklenila je podpirati vse liberalne naredbe novega ministerstva.

Dopisi.

Iz Celovca 8. decembra. [Izviren dopis.]

Kakor gotovo po vseh pokrajinah širnega sveta, tako je tudi tukaj sedaj razpravljanje balkanskih zadev na dnevnem redu. Kamor koli prideš, bodi si v kavarno ali gostilno, povsodi se govori o Bolgarih in Srbih. Naši Nemci, se zná, potegujejo se že po svoji stari navadi vedno za istega, ki blodi po krivih potih, in tedaj mi ni treba še posebej omenjati, da se več ali manj nagibajo na stran Srbov, dočim brate Bolgare v njih sreči in pogumu ali zavidajo ali pa celo z prav nedostojnimi izrazi psujejo. Sploh pa jim je vse to deveta briga, zmaga li ta ali oni; najraje bi videli, da bi Bolgari kakor Srbi in sploh vsi slovanski narodi prej ko slej izginili s pozorišča, da bi potem toliko lažje sami gospodovali s svojimi puhlimi načeli.

Vsakega nas Slovencev pa je pogled resno obrnen doli na slovanski jug in ne pretiravam, ako rečem, da vsi komaj pričakujemo časa, ki nam donese vest, da se je sklenil mir in se zadovoljilo obema narodnostima po zaslugah. — Bolgare pa je po vsej pravici spremljevala naša simpatija s početka ter jim ostane v naših sreih ohranjena tudi v bodoče.

Kakor pa pazno gledamo na jug, vendar obračamo sedaj tukajšnji Slovenci tudi svoje oči k Vam v belo Ljubljano, in sicer na deželni zbor in Vaše narodne poslance. — Iz naših slovenskih listov povzeli smo vest, da se je „Sokol“ Ljubljanski združenje z „Glasbeno Matico“ obrnil do slavnega deželnega zbora s prošnjo, da bi mu slavnosti prodal ali bolje rečeno prepustil staro kolibo v Igriških ulicah, katera naj bi se pretvorila v telovadnico in mimo telovadnice privedilo nekaj potrebnih sob za „Glasbeno Matico“. — Ne bodem podrobneje opisoval zaslug, katerih si je „Sokol“ za narod slovenski gotovo v obili meri pridobil; tudi ne bodem omenjal, da je tudi „Glasbena Matica“ v

kratkem času stekla si velike zasluge na glasbenem polji, vendar pa čutim, kot mnogoletni, zvesti član „Sokola“, dolžnost omeniti, da bi bilo jako žalostno, da ne rečem žaljivo za „Sokola“, ko bi se od strani Vašega deželnega zbora, v kojem sedi večina vrlih narodnih poslancev, ne oziralo na to prošnjo in bi jo hotela morda celo prezreti ali zavreči. — Da je „Sokolu“ v Ljubljani že zdavno bilo neobhodno potrebno, da se nastani v svojem lastnem domu, ako hoče uspešno napredovati, o tem preverjen je vsak, kdor razmere pozna. — In ako se ozremo po drugih krajih, recimo na Češko, kjer so povsod se zdale Sokolove telovadnice, katere so se večinoma podpirale tudi po oblastvih; ako se ozremo v sosedni nam Zagreb, kjer sta si pevsko društvo „Kolo“ in „Hrvatski Sokol“ vzpostavila krasno poslopje, pri katerem delu podpiral ju je mestni zastop in vlada sama v obilnei meri, tedaj je več nego opravičeno, ako terja naš probujeni narod, v katero probujenje si je „Sokol“ stekel gotovo jako mnogo zaslug, od svojih poslancev, da sedaj dejanski pokažejo, da so z narodom ter da podpirajo prodajo one hiše, in gledajo na to, da se napravi poštena cena. Z velikim zanimanjem pričakujemo odločitve. Kajti v ugodnem slučaju, da se njemu in „Glasbeni Matici“ rečena hiša res proda, preporodil bi se „Sokol“ in ne mogel bi svoje 25 letnice lepše praznovati, nego s tem, da bi pri tej priliki otvoril lastno telovadnico. V to pomoz Bog in naši narodni poslanci!

L.

Z Dunaja 10. decembra. [Izv. dop.] (Preširnova slavnost.) Lepo, če ne še lepše, kakor druga leta praznoval se je sinoč spomin Preširnov s slavnostjo, katero je priredila „zur Stadt Wien“ naša „Slovenija“ in (skoro bi smel reči) hrvatski „Zvonimir“. Že tu naj poudarim, kar poudarjati bi mi itak pozneje bila prijetna dolžnost. Slovenska in hrvatska mladina na Dunaji je sedaj na pravem potu, kar se tiče jedinstva in vzajemnosti, kar se torej tiče podstav jedne boljše bodočnosti slovenskega naroda s hrvatskim in obratno. Slovenski in hrvatski akademiki sedaj mnogo ter prijateljsko občujó mej sabo in dvojiti ni, da je sad tega občevanja kolikor toliko mejsobno spoznanje dveh narodov, ako bi se to tudi ne hotelo. A hoče se. Resno želi se zamenito spoznavanje slovenskih in hrvatskih odnošajev, želi se popolnjevanje in spajanje nazorov, itak sorodnih. V skupni „Čitalnici“ se zbirajo pri dnevni literaturi, prikazni in dogodki se tukaj razjasnujejo z živimi komentari. Tudi sicer se slovenski in hrvatski dijaki radi iščejo drug drugega. Tako nekateri žarek posije v obzorje naše in hrvatske mladine in upati je, da se bodo tako od obeh stranij z jasnimi pogledi shvatala pota v skupno boljšo bodočnost. Vzajemnost se posebno lepo kaže na slavnostih. Zadnje slavnosti, bile hrvatske, bile slovenske, „Slovenija“ in „Zvonimir“ sta si rekla: „Tua res agitur“. Zlošno društvu nastopata ter se vzajemno podpirata. A vrhu tega vsako po svoji strani delujeta, da je slavnostno občinstvo, bodi hrvatsko ali slovensko, mnogobrojno. Sinočnja Preširnova slavnost ni bila samo v tem pritrud „Zvonimira“, da so jo s svojimi specifičnimi nastopi povzdigovali njegovi „tamburaši“, nego tudi v tem, ker je njegova zasluga, da je letos Preširnovu slavnost pohodili mnogo odličnega hrvatskega občinstva, katerega dosedaj pri naših slavnostih običajno ni bilo. To je tedaj bil letos „plus“, in srčno je želeli v ime slovensko-hrvatske vzajemnosti, da bi se v tem oziru nikdar ne moral zabeležiti „minus“.

Sinočnja slavnost pričel je predsednik „Slovenije“, g. Dereani, pozdravlja v svojem nagovoru zbrano občinstvo, društva in posamezne. Slovenska akademiška društva so bila vsa zastopana, razen srbske „Zore“, izmed neakademiških društev zastopala sta „Slovansko pevsko društvo“ predsednik g. dr. Lenoch in tajnik g. dr. Drozda. Posamezne smo opazili naše pisatelje gg.: prof. Stritarja, Navratila, dra. Simoniča, Ciperla, izmed Čehov Penižka; izmed dostojanstvenikov minist. tajnika Levičnika, šolskega nadzornika Webra, dra. Kozica, benediktinca P. Vidmarja in druge, osobito pa več hrvatskih častnikov. Krasnega spola je bilo nenavadno lepo pa tudi krasno število. Slavnostni govor imel je jeden najzurnih mladih Slovencev, g. dr. Matija Murko. Najprvo zrisal je zgodovino Preširnevega češčenja, potem pa je označeval Preširna, kako je stal sredi svetovnega slovstva svoje dobe, kako jg dal uplivati na se romantiki, a v čem je zopet hodil svoja pota; v njegovej romantiki je osobita važnost prstonarodnost, in le te pomen za

sedanje književno in kulturno teženje je konečno razlagal govornik. Na tem jedru govora je videti, da si je govornik odbral zanimivo akademično nalogo, gledališče, iz kakešnega dosedaj životopisci in kritiki naši Preširna neso kaj opazovali. Zato bi radi, da bi se ta govor kje priobčil. Gospod dr. Murko je zaslužil pohvalo, ki mu jo je občinstvo dalo. Muzikalni del programa obsejal je glasovir, pri katerem smo zopet letos burno pozdravljali ter za njeno izbornu umetnost zahvaljevali ljubeznivo domorodkinjo, gospico Š., — nadalje petje in „tamburaše“. Peto se je: Eisenhutov zbor „Ustaj rode“, Vilharjev zbor „Naša zvezda“, ki se je pri njem s tenor-solom odlikoval g. Bučar, kakor pri Ipavčevem „Kam“ z bariton-solom Hrvat g. drd. Floršić, nadalje četverospjev Foersterjev „Njega ni“, ki so ga jako točno in polnoglasno peli gg. Bučar, Böhm, Cvirn in Košenina, kot konečno točko „Venec slovenskih narodnih pesni.“ Petje nam je tudi letos — kolikokrat že? — vodil naš stari in dobri prijatelj gospod Jan Jiřík, „Zvonimirovi“ tamburaši so sinoč imeli posebno elastične in dobrovoljne instrumente. Bili so gg. Floršić, Majer, Rotschild, Brlić, Zbieržowský, Marković, Šmiedinger, Miler, Banjglav, Kinde, Tičák, a svirali so po programu kavatino iz Meyerbeerja, mazurko „Vlkny“, ter Jenkov „Naprej!“, toda vsled burnega, izživajočega ploskanja so morali še vedno kaj dodajati, tako „Oj Banovci in prav konečno bolgarsko, sedaj mej tukajšnjimi Slovani tako rado prepevano „Šumi Marica“, „Tamburaši“ so postali prava dična specialiteta Dunajska, in kmalu se bode dejalo, da ni Dunaja videl, kdor ni videl „Zvonimirovega“ tamburaškega zbora.

Pri drugem, zabavnem delu je ostalo še skoro vse občinstvo, ne le mladina, kakor prejšnja leta. Nekaj posebnega nam ni dalo ločiti se, poznalo se je, da nam je ozače polno južnoslovanskih zadnjih dogodkov, poznalo se je to tudi naslednjim govornikom, katerih je vsak hotel nekaj omeniti, a vendar ni omenil, nekaj tudi zato ne, da bi ne trpela svoboda govora. Reditelj zabavnemu delu bil je gospod Triller in koje ta otvoril zabavo z jako primernimi besedami, izpregovoril je g. Danilo pozdrav krasnemu spolu, osobito sotrudnici programa, gospici Š.; govoril je potem v imenu „Zvonimira“ predsednik Benešić, v imenu slovaškega „Tatrana“ g. drd. Kuchta; nazdravil je Slovenec g. Rosina „Zvonimircem“, osobito „tamburašem“, drugi Slovenec g. Bilec velezaslužnemu pevovodji gospodu Janu Jiříku; govoril je potem Hrvat gospod Pintar o zvezi Hrvatov in Slovencev, Poljak g. Kaweckí, predsednik „Ogniska“ o poljskih bojih, na kar je Slovenec g. Danilo poudarjal, da nam v Preširnu nemajo biti velike le njegove „Musae“, nego tudi „virtus“ njegova, značaj njegov v slovenskem rodoljubju; Čeh g. Bohač je pozdravljaj našega pesnika v imenu „Spolka“, na to Slovenec g. drd. Pukl napije navzočnemu prelagatelju Preširna na česki jezik, g. Penižku, ki se zahvali s posebnim govorom; Slovenec g. Marolt nas spomina bratov Bolgarov, ki letos neso navzočni, zapoje se na to kakor iz jednega grla „Šumi Marica“, predsednik g. Dereani še jedenkrat izreče zahvalo bratovskemu sotrudu Hrvatov, in v le-teh imenu poudari ljubezen do Slovencev Hrvat g. Roko Albert. Tudi za nenavzočne je videti iz tega govorniškega mozajika, da je zabavni del imel mnogo vsebine; razvijale so se lepe slovanske misli, krepko so se poudarjale in bile od ploskajočega občinstva dobro razumljene. Posameznim govorom in napitnicam dodajal je pevski zbor primerno petje, lepo in navdušeno. Ob 1. uri je reditelj zabave gospod Triller zaključil Preširnovu slavnost, konečno izraživši preumestno željo, „da bi se drugo leto sešli polni istih idej slovanskih, ki so se ta večer s toliko vnetostjo poudarjale.“ — S to iskreno željo, vredno Preširnevega spomina, končujem tudi jaz slavnosti popis, omenivši konečno, da je došlo na slavnost tudi mnogo vnanjih brzozavnih pozdravov.

Domače stvari.

— (Današnja V. seja deželnega zbora kranjskega) trajala je do 1/2. ure popoldne. Dovolile so se podpore za zgradbe novih šol tistim občinam, o katerih smo že poročali. Poročilo deželne odbora o odločitvi nekaterih parcel iz občine Spodnja Šiška in združenji z mestno občino Ljubljansko izročilo se je z načrtom postave upravnemu odseku v poročanje. Potem se je rešilo mnogo po-

ročil raznih odsekov. Prihodnja seja je v ponedeljek. Deželni zbor bode 24. t. m. imel poslednjo sejo pred prazniki ter zborovanje nadaljeval po Novem letu.

— (Osobne vesti.) Deželne sodnije svetnik g. Ludovik Ravnikar obolel je vsled mnoge dela na očeh. — Cesarski svetnik g. Ivan Murnik tudi že par dnij bolan leži. Upajmo, da oba gospoda kmalu okrevata.

— (Pisateljsko podporno društvo) ima jutri zvečer ob 8. uri zabavni večer v steklenem salonu čitalniške restavracije.

— (Stritarjev „Gospod Mirodolski“) bode se priobčil v italijanskem časopisu. Preložil je to krasno našo povest na laški jezik beneški Slovenec g. Trinko.

— (Slovenskim rodoljubom na Dunaji.) Došla so nam z Dunaja poročila, da bi tamošnji rodoljubi mej sabo in mej tamošnjimi Slovani radi osnovali podružnice „družbe sv. Cirila in Metoda“, da pa prevladuje misel, da bi taka ustanovitev ne bila postavna, ker bi ne bila utemeljena v glavnih pravilih družbenih. Ta misel je pri sedanjí organizaciji naše družbe jedino prava in osnovana. Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda je oddelek te družbe na podlagi njenih ob jednem vsprejetih pravil. Tako §. 1. podružničnih pravil. A §. 1. glavnih pravil ustanavlja, da „družba sv. Cirila in Metoda“ ustanavlja se za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko. „Za“ ima lokalni pomen, tako da družba nema drugje živeti nego le v imenovanih slovenskih pokrajinah. Ker je podružnica oddelek glavne družbe, jasno je, da se tudi podružnica drugje ne da osnovati, kakor jedino le v rečenih kronovinah. Podružnica na pr. na Dunaji, tedaj v kronovini nižje-avstrijske predpostavljala bi krajevno razširjenje delavnosti glavnega društva, za katero razširjenje v glavnih pravilih ni nobenega izimnega določila, in nižje-avstrijsko deželno oblastvo bi te podružnice nikdar ne moglo potrditi, ker to bi bilo proti §. 1. društvenih pravil. Nekateri rodoljubi so §. 1. društvenih pravil tolmačili tako, da besedica „za“ v njem pomenja „smoter“, nekako: „za šolstvo na Kranjskem itd.“ A ta tolmačba je bolj prinudna in ni v zmislu ustanoviteljev. Za take razmere Slovenci na Dunaji imajo le dvoje na izvoljo, s katerim morejo podpirati šolstvo in narodnost slovensko: ali si osnujejo samosvoje šolsko društvo z namenom „družbe sv. Cirila in Metoda“, ali pa pristopijo k jednej izmed ustanovljenih podružnic (§. 8. podružničnih pravil). Najbolja bi bila druga alternativa, ker samosvoje društvo na Dunaji bi moglo delovati le naslanjaje se na družbo s sedežem v Ljubljani, to pa bi le zopet prouzročilo zaplete, ker bi politično oblastvo utegnulo to zmatrati za zvezo društev ter zahtevati, naj se mu predložijo pravila zveze. Žal nam je, da se podružnica ne more tako kakor drugje osnovati tudi na Dunaji, kjer je toliko slovenskih rojakov, požrtvovalnih in pripoznaočih prepotrebo šolskega društva slovenskega. Bila bi še tretja alternativa, tako premeniti glavna pravila, da bi se podružnice mogle snovati tudi izven dose-danjega torišča. Toda predno bi se prišlo do takega ukrepa, treba bi bilo njega umestnost dobro preudariti z ozirom na stališče naših političnih oblastev.

— („Glasbena Matica“) vsprejela je v predvčerajšnji seji novega učitelja g. Kučero iz Prage. Letna plača določena mu je z 800 gld.; službo nastopi začetkom prihodnjega meseca.

— (Visoka priklada.) Deželni zbor štajerski je privolil, da sme občina v Preborji pobirati 63%, občina Sv. Florijan v Stojnemslu pa 110% od direktnega davka.

— (Porotna zasedanja) za 1886 določena so pri c. kr. deželni sodnji v Ljubljani in pri c. kr. okrožni sodnji v Rudolfovem tako: Prvo v 1. dan marca; drugo v 30. dan junija, tretje v 13. dan septembra, četrto v 9. dan decembra.

— (Zblaznela) je danes dopoldne v stolni cerkvi neka mlekarica. Odpeljali so jo v bolnišnico. Kako se piše in od kod da je, se dosedaj še ni dognalo.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj stal je pred porotniki Miha Šubelj. Zatožen je bil hudodelstva požiga. Porotniki spoznali so ga nekri-vim in bil je oproščen.

— (Podružnica c. kr. kmetijske družbe v Kranjski gori) ima v nedeljo 20. t. m. občni zbor. Na dnevnem redu je pregledovanje ra-

žunov, volitve in predavanje potovalnega učitelja G. Pirca.

— (Nezgode.) V 8. dan t. m. navstal je v Mavčičah pri Janezu Jerali v hlevu ogenj. Pogorela je le postelj in nekoliko obleke, a vsled dima zadušili so se 6 mesecev staro žrebe, 4 molzne krave, 2 vola, 2 konja in 2 teleti, tako da je vse škode blizu 1000 gld. Škoda je tembolj žutna, ker je gospodar nameraval živino prodati, da bi poplačal uknjižene dolgove. — V 4. dan t. m. zgorel je 3 1/2 letni sin posestnika Josipa Kržišnika pri Sv. Ožbald. Prišel je ognju, ki ga je oče v gozdu zanetil, preblizu, obleka se je vnela in otrok je za opekline drugo jutro umrl.

— (Na Reki) zapal je včeraj tudi sneg, kar se že več desetletij ni zgodilo. Prejšnjo noč bila je burja. Na železnici mej Reko in Karlovcem obtičal je v snegu tovorni vlak z 12 vagoni. Poslali so mu jedno lokomotivo na pomoč.

— (Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice v Ljubljani.) Ravnateljski in nadzorstveni odbor tega društva sklenil je v svoji skupni seji dne 6. decembra t. l., katere so se udeležili od nadzorstva dr. Josip Vošnjak, drd. J. Kotnik in E. Ločnikar, od ravnateljskega odbora J. Knez, A. Jenko, Vinko Ogorelec in Ant. Knez, da se v dosego razširjenja zavoda dovolijo glede hranilnih ulog zdatni priboljški. Tako se bodo od novega leta 1886 zaračunjevale obresti od hranilnih ulog od 1. in 15. vsacega meseca, mesto dosedanjega mesečnega zaračunavanja. Visokost obrestij hranilnim ulogom ostane za odpovedi v pravilih določenih (pod 100 gld. vsak uradni dan, do 300 gld. po odpovedi v 8 dneh in čez 300 gld. po odpovedi v 30 dneh) kakor do sedaj po 4 1/2 %. Proti 6 mesečni odpovedi zaračunjevale se bodo pa 5 % obresti. — Posojila dovoljuje društvo kakor do sedaj po 6 %, priračunivši si uradne stroške.

— (Razglas.) Da bo zaradi mnogobrojnih pošiljatev, ki se oddajajo o božiči in novem letu na pošto, možno poštni voz o pravem času odpraviti k mešanemu vlaku Dunaj-Trst št. 100, poslovalo se bode pri vozne pošte prejemnem uradu od 16. pa do uštetega 31. decembra t. l. s strankami le do 6. ure zvečer. — Vsled ukaza c. kr. poštne in brzojavnega vodstva v Trstu dne 5. decembra t. l. št. 77461 javlja se to p. n. občinstvu, da se izvoli po tem ravnati.

C. kr. poštni in brzojavni urad.
Ljubljana, dne 9. decembra 1885.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 11. decembra. V današnji seji deželnega zbora grajal je ostro deželni glavar poslanca Vogla zaradi napadov na poslanca Vošnjaka v včerajšnji seji.

London 11. decembra. Sedaj izvoljenih 332 liberalcev, 250 konservativcev, 86 Parnellovcev. Od ostalih dveh volitev utegnejo liberalci in konservativci dobiti po jednega člana.

Poslano.

Iz časniških poročil poizvedel sem, da je v seji kranjskega deželnega zbora dne 9. t. m. gospod poslanec baron Apfaltrern trdil, da banka „Slavija“ ni hotela Celjske posojilnici dovoliti posojila. To trditvev proglasiti mi je za izmišljeno in popolnem neresnično.

Upravni svet banke „Slavije“ dovolil je namreč Celjske posojilnici 10000 gld. kredita in se je načelno izrekel pripravljenim ta kredit, ko bi potreba bila, primerno povišati.

V Ljubljani dne 11. decembra 1885.

Ivan Hribar,
glavni zastopnik banke „Slavije“.

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo se je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (11 8)

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. dec.	7. zjutraj	732.25 mm.	— 4.2° C	sl. svz.	snež.	4.80 mm.
	2. pop.	730.54 mm.	— 4.0° C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	731.69 mm.	— 6.2° C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 4.8°, za 4.2° pod normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 11. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 60	kr.
Srebrna renta	83	30
Zlata renta	109	10
5% marčna renta	99	90
Akcije narodne banke	874	—
Kreditne akcije	291	30
London	125	75
Srebro	—	—
Napol	9	98
C. kr. cekini	5	98
Nemške marke	61	75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	169
Ogrska zlata renta 4%	99	15
5% papirna renta 5%	90	90
5% štajerske zemljišč odvoz obilg	104	—
Dunajski reg. srečke 5%	100 gld	119
Zemlji obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	50
Prior. obilg. Elizabetine zapad. železnice	115	40
Prior. obilg. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld	179
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	101
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	194	50

Stanovanje z 2 sobama,

ali z dvema sobama in jedno sobico išče c. kr. uradnik. — Ponudbe vsprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“. (732—1)

Naznanilo.

Vsled sklepa ravnateljskega in nadzorstvenega odbora v svoji seji dné 6. decembra 1885 naznanjamo, da bode

Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice v Ljubljani

od 1. januarja 1886 naprej zaračunavala obresti od hranilnih ulog od 1. in 15. vsacega meseca, mesto dosedanjega mesečnega zaračunavanja.

Hranilne uloge bode obrestovala proti odpovedi po pravilih (§. 38. Hranilne uloge pod 100 gld. se izplačujejo brez odpovedi, do 300 gld. po odpovedi v 8 dneh in čez 300 gld. v 30 dneh.), kakor do sedaj po 4 1/2 %, proti 6 mesečni odpovedi pa po 5 %.

Posojila dovoljuje po 6 %, prištevši uradne stroške.

Uradni dan je vsaki torek od 9. do 12. ure zjutraj, za slučaj, da je ta dan praznik, je pa uradni dan prvi sledeči delavnik.

Ljubljana, dné 10. decembra 1885.

(730—1)

Ravnateljski odbor.

V službo se vsprejmeta

dva dacarja

z dobro plačo. Pogoji: izvrstna spričevala, položitev kavičje 200 gld. Lastnoročno pisane ponudbe, združene s plačo, pod katero se služba prevzame, do 20. decembra t. l. g. Francetu Podboj-u, reprezentantu v Ribnici na Dolenjskem. (725—2)

CHAMPAGNE
AYALA & Co.
Glavna zaloga v Ljubljani pri
g. PETER LASSNIK-u.

Umrli so v Ljubljani:

5. decembra: Celest. Habe strojevodja hči, 30 let, Prištavske ulice št. 8, za jetiko.

6. decembra: Franja Martine, uradnikova hči, 7 let, Krakovski nasip št. 10, za davico.

7. decembra: Anton Snoj, delavčev sin, 20 mesecev, Poljanska cesta št. 18, za jetiko.

V deželni bolnici:

4. decembra: Urša Livk. gostija, 78 let, za katarom v črevesu. — Neža Debelak, dničarica, 78 let, za plućnim edemom.

7. decembra: Jakob Žle, dničar, 57 let, za vodenico. — Gregor Ančnik, gostič, 70 let, za kroničnim plućnim emfizemom.

8. decembra: Anton Skrabec, kleparjev sin, 11 mes., za plućnico.

9. decembra: Marjana Hočevar, dničarica, 57 let, za jetiko.

10. decembra: Blaž Jerančič, gostič, 73 let, za kroničnim katarom v črevesu.

Za zimsko zdravljenje!

Nova napolnitev

medicinalnega

ribjega olja.

Pristno in jako zdravilno.

1 steklenica 60 kr., dvojne velikosti 1 gold.

Prodaja (674—5)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešnovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Josip Bergmann. V Postojbi: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Ormožju: lekar Ivan Blažek. V Škoflji Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritevi! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se posebno na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisnena besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodila za rabo in na zavitek, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodniško apravišeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki niso imajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj naznajo, da bomo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—44)

NEUSTEIN-ove posladkorjene KRI ČISTEČE PILE SVETE ELIZABETE.

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nájajo te pastilje nič škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrzlico, bolezni na koži, v možganih in ženske bolezni; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane z jako častnim pismom dvornega svetnika Pitha.

J dna skatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem skatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (588—10)

Svarjenje! Vsaka skatljica, ki nima firme: Apotheke zum Heiligen Leopold in na zadnji strani naše varstvene znamke, je ponarejena, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Paziti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neuplivenega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizabetinih pil, te imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječi podpis.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „ZUM HEILIGEN LEOPOLD“ des PH. NEUSTEIN, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegeigasse.

V Ljubljani se dobivajo pri gospodu lekarji Gabriel Piccoli.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.